

DUNÅS' ALLEHANDA

2:A ÅRGÅNGEN; NR 2, JULEN 2001

Systrarna Hilda och Elsa på restaurangbesök i Le Lavandou i Provence.

Dunås' Allehanda utges understundom från adressen:

Barsbrovägen 12

175 69 Järfälla

Tfn: 08 - 760 16 14

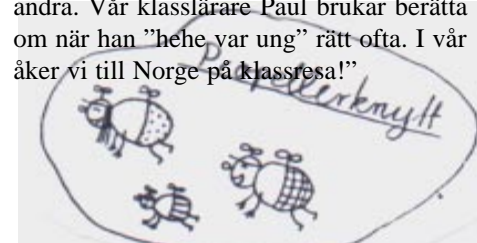
e-post: finndunas@hotmail.com /

tovetidholm@hotmail.com

Många i läsekretsen skriver alltså till oss med "Vålbergavägen" eller ett oriktigt postnummer i adressen, Vi vill be er sätta i adressboken och skriva i den ovan angivna adressen, vilken redaktionen avser vara trogen under överskådlig tid.

Elsa i Ellen Keys fotspår

En morgon möter vår flygande reporter en ung flicka i elegant tvåstegslöp ner för trappan vid Spånga station. Flickan har långt mörkt hår och röd täckjacka och susar in i buss 118. Nyfikenheten driver vår reporter ombord på bussen. "Är det inte Elsa Dunås? Nu 12 år? Gick inte Du på Barkarbyskolan?" "Nej, i november år 2000 började jag i klass fem på Ellen Key-skolan. Nu är jag waldorfelev i sjätte klass och kompis med Elsa S och Sigrid Abelli, bland andra. Vår klasslärare Paul brukar berätta om när han "hehe var ung" rätt ofta. I vår åker vi till Norge på klassresa!"

Hjalmar med årets snedaste leende orsakat av borrelia.

Efter 20 år - tillbaka till framtiden

"Framtiden börjar bli vad den var förr", säger Finn Dunås, 41, och menar med det att han i mer än 20 år fått höra att biotekniken är en framtidsbransch. Finn smygstartade sig in i biotekniken. "Jag tänkte överhuvudtaget inte på bioteknik på den tiden. Jag tänkte på jäst". På frågan om var intresset kommit från svarar han svävande, och lämnar åt läsaren att fantisera om ungdomligt undangömda vinsatser, småtrevligt småputtrande i Småland. "Året efter jag blivit färdig jästdoktor fick jag erbjudande om jobb". Det var på själva skottdagen 1992, och enligt gammal sed får man inte tacka nej till ett frieri som man får den dagen. Familjen flyttade till Järfälla, och Finn började cykla in till Kabi Pharmacia på Kungsholmen i Stockholm. Hans jobb var att ta fram metoder för att odla bakterier som gör läkemedel, t.ex. tillväxthormon. Finn trivdes, men insåg snart att branschen var lika med det företag han arbetade på, i varje fall i Stockholm. "Fast jobbet bytte namn lite då och då för att verka mer dynamiskt", säger han insiktsfullt. När det var dags för ännu ett namnbyte, nu till "Biovitrum", noterade Finn att framtiden började likna det den var kring år 1981. Nu fanns en växande bransch, och Finn blev en av dem som lockades över till ett av de nya oplogade bioteknikfälten. Och gräset var verkligen grönare här, tyckte han. "Det enda jag saknar från Biovitrum är den prisbelönta personalrestaurangen, och en del arbetskamrater. Fast nu har flera forna kollegor börjat hos oss, och de matlådor min hustru Tove, gör i ordning är ytterst välkomponerade och intressanta. Fin färdkost in i framtiden", skrockar Finn belåtet.

Tove, som brutit ihop och gått vidare, ger Jon (se nästa uppslag) en beundrande blick under dennes disputationfest på Kalf-Hansens Matateljé 29 september 2001.

Kvinna bryter ihop och går vidare

Den minnesgoda läsekretsen minns måhända Tove Tidholm, mor till Elsa, Hjalmar och Hilda? Nu har hon hunnit bli 37, och vi finner henne inte längre på Tyréns (Bygg- och Infrakonsulter). Efter fem år med expanderande arbetsuppgifter för Tove i rollen som marknadsansvarig och personalansvarig chef, fann sig Tove i mars 2001 plötsligt i den mycket ovana rollen som sjukskriven. Diagnosen var utmattningsdepression. "Det blev en resa, att försöka lära känna sig själv bättre och lära sig andra sätt att fungera," säger Tove. "I höstas började jag på en ettårig waldorfläro-utbildning vid Kristofferskolan i Bromma. Nu vet jag äntligen vad jag vill bli när jag blir stor! Lärare i svenska, litteraturhistoria, historia, arkitekturhistoria på högsta-gymnasienivå! Det är en mycket givande och bra utbildning. Bara jag blir lite piggare också så blir det hur bra som helst," avslutar Tove.

VETENSKAP OCH KULTUR

Miraculix - värd en omväg.

Finn, 41, rappar ur sig ix-ord och kaffepprat

Jag skyndar ikapp en raskt promenerande forskare, på väg uppför Osquars backe i KTH Campus i Stockholm. Då jag i honom igenkänner Finn Dunås, 41, dristar jag mig fråga: Nämn tre användningsområden för en affibody! - Rappt rasslar det ur honom: "Proteomics! Separomics! Therapeutics!" Jag kommer nästan av mig, och frågar med osäkert darr på rösten: "Och Miraculix, då? Får inte han vara med?". Den i munnen nyss så rappe forskaren skrattar nu rungande, och utbrister: "Vi har ett utmärkt kaffe på Affibody AB, bryggt av färskmalda bönor av god italiensk rostning, med varm mjölk för den som önskar. Miraculix vore sannerligen ett passande namn för vår kaffemaskin, för det är en trolldryck den brygger!" Han ber mig enträget följa med. Resten av vårt samtal, om nu mitt lyssnande till forskarens monolog kan kallas ett samtal, handlar om denna kaffemaskin, som nu alltså fått namnet Miraculix. Väl uppe under takåsen hos Affibody AB blir jag bjuden på en mugg. "Värd en omväg" hade mitt omdöme blivit om jag varit näringställstestare. Småningom lämnar jag Affibody AB (här hade jag lust att skriva Kaffebody AB). Jag är en kaffeerfarenhet rikare. Frågan hur en affibody används hänger dock alltså i luften, eller hängde någon med på de tre ix-orden som han rappade ur sig?

Dagcentret på utflykt

Lördagen 1 september i år vandrade två mammor med varsin barnvagn och ett antal småbarn nerför Hammarby skidbacke, och hälsade osäkert på den flåsande man iklädd orangefärgad Knattebio-keps de mötte på väg uppför backen. Mannen i orange kepsen var Finn Dunås, 41, som hade bråttom uppför backen med picknickmat och ett stort standar, med texten "MÅL" på. Lite längre ner i backen mötte mammorna flera män iklädda Knattebio-kepsar, och anförtrorde en av dem: "Jaha, nu förstår vi - det är svensxa! Vi mötte en i backen, och då trodde vi det var ett Dagcenter som hade utflykt med sina förståndshandikappade". Att en av de kepsklädda svensxedeltagarna var Dag Dunås, 45, gav ytterligare en dimension till begreppet Dagcenter. Målstandaret hann nätt och jämnt upp i tid för att de båda Jon, Jon Manker, 31, och själva svensxeoffret, Jon Dunås, 34, skulle kunna avgöra sin rafflande spurtuppgörelse i stavgång uppför Hammarby skidbacke - det sista momentet i deras tävling "Masters of the Joniverse". Rätt Jon vann (Dunås förstås)! Dagcentrets trevliga utflykt avslutades med frisbeegolf nerför backen tills mörkret omöjliggjorde ytterligare tävlande.

Toves Straight Flush i ruter fick Tomas Engblom att sätta ett kryss i taket.

ÅRET SOM GÅTT

Årets läsupplevelse: Under hösten har det lästs högt ur Tolkiens ringtrilogi - för det mesta vid brasan, ibland i föräldrasovrummet. "Hjalm-Aragorn" och "Galadri-Elsa" har troget lyssnat till pappa "Glor-Finn-del", som försökt ge röst åt alla gestalter i Tolkiens sagovärld.

Årets hesupplevelse: Grishnakh och Ugluk grälar om vart de fångna hoberna ska föras (i pappa Finns spruckna språkdräkt, se upplevelsen ovan).

Årets filmupplevelse: Återstår, tror vi. Torsdagen 27 december kl 14.15 går vi på Sagan om Ringen!

Årets matupplevelse: Vårt restaurangbesök i Le Lavandou, Provence, i maj. "Om jag får galna-ko-sjukan nu var det i alla fall värt det", sade Elsa Dunås, då ännu 11 år, sedan hon avnjutit en mör biff (se bilden på nästa sida). Mamma Tove, då ännu 36, lägger en röst på de franska korvarna, köpta hos slaktaren, tillsammans med kronärtskocka, bröd, chevre, vitlök och olivolja...

Årets snedaste leende: Hjalmar, 10, i augusti sedan en fästing smittat honom med Borrelia.

Årets tältutflykt gjordes av Elsa, 12, en av drygt 12000 scouter på Revinge hed utanför Kristianstad i Skåne.

Årets cyklist - vem blir det av de tre nominerade kandidaterna:

Finn, 41, som cyklade till jobbet hela sommarhalvåret, och en bit in på hösten hade cykeln i bagageutrymmet på Silver, 14, (familjens Volvo 245) för att kunna cykla från en gratisparkering en bit bort.

Tove, 37, som cyklat till sin utbildning på Kristofferskolan hela hösten, trots värkande

knän, och ett pressat morgonschema.

Hilda, 8, som i somras lärde sig cykla fram och tillbaka längs Barsbrovägen, och som i flera månader in på hösten cyklade till och från Barkarbyskolan.

Årets cyklist blir Hilda, som är den som gjort den största landvinnningen på cykelfronten under året.

Årets soppatorsk: Motorvägen mellan Strängnäs och Eskilstuna. Pappa Finn, 41, står kl 22.00 och liftar utanför den fullpackade bilen. Sedan sonen Hjalmar, 10, kommit ut och bistått sin far, stannar en bil med ett par från Kiruna. Pappa Finn får skjuts till Eskilstuna, och efter lite snurande hittar han en nattöppen mack. Med taxi och nyinköpt fylld bensindunk återvänder han till väntande bil och familj. Familjen är vid gott mod, tack vare mamma Toves, då 36, muntra sångövningar. Taxin får köra vidare i riktning mot Strängnäs för att kunna vända tillbaka till Eskilstuna. När taxin kommer tillbaka, på väg hem, hejdar Finn den och får starthjälp med startkablarna, eftersom bilbatteriet är slut.

Årets mesta höst: Jon Dunås, 34, har under hösten lagt sista handen vid sin avhandling; sålt sin lägenhet i Mälarhöjden; tillsammans med hustrun Cilla Dunås, 31, rustat upp nya lägenheten; flyttat; haft namngivningsceremoni för Minna Dunås, snart 1 år, kombinerat med bröllopsfest; blivit svensxad; börjat på sitt departementsjobb igen; disputerat och ordnat tillhörande fest. "Kan nån kan Jon kanon", som vi säger på Barsbrovägen.

Årets kryss i taket satte Tomas Engblom, 47, när Tove fick Straight Flush i kortspelet Chicago (se bildbeviset här till vänster!).